

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 49**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

750

Falun 9 Juni 1902.

Käraste Vilhelm Tell!

Det är mycket roligt som jag
säger, att du är så morsk. Och
tack för att du gick upp till
Kassa, du är verkligen ståt-
lig, jag tycker j'att det är
synd om någon af ^{våra} gamla
mer än om henne. Min
mamma är lycklig, faster
Lovisa är sålun kan all-
tid varit. Glöm hade det j'

bättre som mig och hvad
han kan önska af osvår-
nad och vänlighet, det får
han. Han vill för tillfället alls
ej resa från Tistnågen, men
nu måste han ned och se om
Pappa så att ej deena blir allt-
för vanskött, det tordes vi ej
skripva, därför skglode vi på Öre-
grund. Die mamma har så
mycket ämhet och kärlek och
all bekvämlighet. Hveran kan
ha det bättre, men den sorgsen-
het, som ligger i Karaktären,
kan ingen ändra eller hjälpa.
Jag tycker inte heller att lifvet

är så svårt för de medelålders
Den, som har ett godt humör
sever glad genom alla åldrar.
Jag har sett i Almarraekam, den
nya, som jag afskyr att beagva,
och ser till min skräck att den
15 är på Söndag. Jag får ej ut minna
respeugar, förrän doi, nu får jag den
ej förrän den 16. så banken natur-
ligtvis är stängd ^{på söndag}. Ja den saken
kunde väl dock ordnas, men det
var nog ej bra, att jag skröt så
lifligt i förra brefvet, nu har sa-
kerna tagit två dagar från mig
och i två har jag sattit och rufvat
öfver slutkapitlet, som jag trodde
mig ha färdigt. Jag är alldeles

Stamma och kaffe nere på torsdag.
då det följde för hem vararna dagen.
på efterkvällen. Jag är mycket
bedrögen att säga det, men jag
ser mig ingen råd att komma
förrän den sjuttande. Blif inte
oud och försök att ställa så att
vi på fara ut den adertansen
på kvällen. Du är allt så röt
om du ej blir oud, du vet hur dum
jag blir i ellarstrand så att jag
måste ha allt påhittat, innan jag
kommer dit, annars får du mig
sur och tråkig hela tiden. Men
det pinar mig mycket att ej kom-
na hålla mitt ord. Något tropiskt
klimat hafva vi då ej här nu
Det varade endast Tre dagar. Det
svider i mig varje solslag för
din skull, men din mamma är
Kauske glad åt elig. Ej nu skall jag
Kauske. — Din Seldiceat —